

Evrende, tek başına olmak!

GDB - Meltem Onay

Rotary'nin Ülkelerarası Komitelerinde çalışmanın açtığı yolda oluşturulan ilişkiler, yeni komitelerin kurulmasının yanı sıra kardeş kulüplerin de yolunu açıyor. GDB Meltem Onay bize bu tecrübesini anlatıyor.

inanıyorum ki, her biriniz çocukluğunuzda gökyüzündeki yıldızlara bakarak, dünyanın, evrenin ne kadar büyük ve gizemli olduğunu düşünmüşsünüzdür. Ben de, çocukluğumdan bu yana "yıldızlara" bakarken, kendimi bir nokta olarak konumlayıp, acaba etrafımda kimler var diye düşünenlerden oldum. Bu bakış açım, doğaldır ki, gerçek hayatta yani yaşadığımız dünyada da böyle gelişti. Benim gibi düşünenleri bulmaya çalıştım. Aynı hislere sahip olan dostlar bulmaya çalıştım. Bu dostluklar beni geliştirdi ve zenginleştirdi. Bu dünyada tek olmadığımı ve yapmak istediğim bütün hayal ve hedeflerimi, yine bu kişiler ile yapmaya çalışarak, çarpan etkisi çok daha büyük olabilecek işler ve projeler yaptım.

İnanmışım tek bir konu vardı, o da tek başına asla hiçbir konuda yeterli olamayacağım düşüncesi idi. Beni tamamlayan hatta tanımlayan gruplar içinde olmaya çalıştım. Sizler de bilirsiniz, insanlar neden gruplara girerler? Bir kimlik altında bulunmak, neler kazandırır? Çok doğaldır ki, insanlar bir yere "ait olmayı" isterler... Bir derneğin üyesi olmak, bir kurumun üyesi olmak güzel bir duygu yaratır insanı. O derneğin, kurumun misyon ve hedefleri, onu heyecanlandırır ve daha üretken hale getirir. Çünkü burada bir çaba vardır. Farklı düşünceler için gelenler bile olsa, seni aynı noktaya yönlendiren kuralları vardır. Bu kurallar ve inançlar eğer senin dünya görüşünle de uyuyorsa, işte o zaman yaşamın ve yaptıkların da anlam kazanır. Gülümsersiniz ve iyi ki burdayım dersiniz. Var olmanın tutkusunu yaşarsın kalbin ve bedeninin tüm derinliklerinde..

Bu yazıyı yazarken, kendi içime ve dünyama döndüm birden. Ben kendimi

nerede iyi hissediyorum acaba diye? Hangi dernek, hangi kurum benim dünya görüşüm ile uyuyor? Neden burada bulunmaktan hoşlanıyorum? Neden gökyüzündeki yıldızlara bakarken duyduğum hisleri burada birlikte olduğum kişiler ile yaşıyorum.

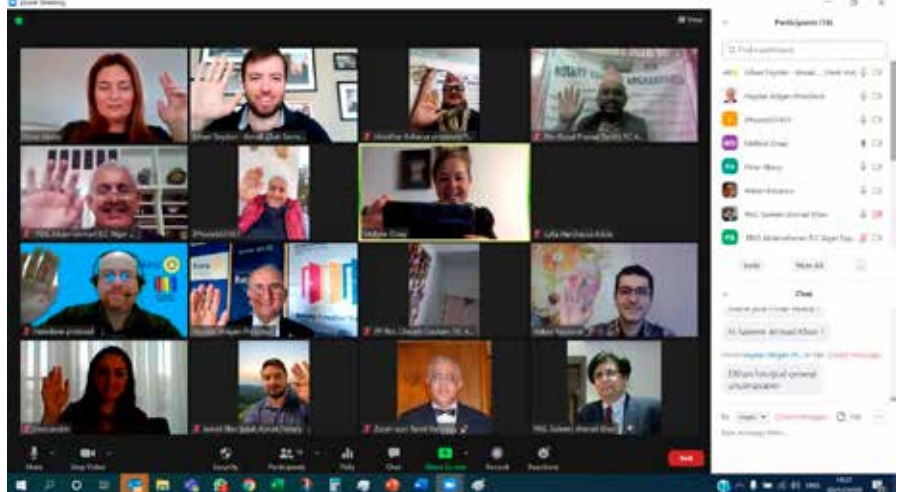
Çok fazla derneğe üye olmadım hiç, bunun nedenini bilmiyorum ama bildiğim tek bir yer var o da Rotary, ve beni mutlu kılan Rotaryen dostları.

Bundan yıllar önce, birisi bana, "Meltem, dünyada farklı ülkelerden dostların olacak ve sen onlarla dostluklar kuracaksın" deseydi, her halde inanmazdım. Aradan

geçen zaman içinde bakıyorum ki, meğerse bu çok kolaymış ve ne de güzel bir duyguymuş.

Bundan yaklaşık beş yıl önce, Geçmiş Dönem Governörümüz Esat Kardıçalı ile Alsancak'ta bir kafe de oturduk, onun bir önerisini konuşuyorduk. Esat Governörüm, üç ülkenin ICC (Inter-Country Committee) sorumlusu olmamı istiyordu: Fas, Tunus, Cezayir.

Bu üç ülke ilk bakışta sevimli ülkeler olarak gözüküyor olsa da, ne diline hakim olduğum ülkelerdi, ne de tanıdığım kişilerin bulunduğu ülkelerdi. Daha kötüsü, zaten hiçbir ülkede tanıdığım Rotaryen

dostum yoktu ki, buralarda olsundu. Teklifi kabul edip, evime giderken kendi kendime kızdım. Ben ne yapacaktım şimdi, kimden destek alacaktım?

Eve geldiğimde, kara kara düşünürken, sık sık baktığım facebook'uma girdim ve burada bulunan Rotary Kulüplerini araştırmaya başladım. Önüme ilk Tunus'tan birisi geldi. Mohamed Ghammam. Cesaretle ona bir merhaba mesajı yazdım. Yazdığım mesajdan onbeş yirmi dakika sonra, birden gelen yanıtı gördüm. O kadar içten ve samimi bir dille yazılmıştı ki, şaşırdım.

Ve Tunus, Sidi Bau Said Rotary Kulüp dostluğum böyle birden başlamış oldu. Sevgili Mohamed, iki kulüp üyesi ile İzmir'e geldi, bizim evimizde kaldı. Hani insanın "etekleri zil çalar ya", ilk defa bu duyguları yaşamaya başlamıştım. Rotary'de çok genel bir ilke olduğunu Mohamed'den öğrendim. Aynı bizim ülkemizde yaşananlar gibi, dünyada da bir Rotary zinciri varmış meğerse.. Mohamed'e, Cezayir ve Fas'ta dostları olup olmadığını sordum. Hemen bana isimlerini verdi. Artık cesaretim artmıştı. Cezayir'den Abderrahman, Fas'tan Saadia ve Fatima, her gün sabahleyin kalktığımda, whatsapp'dan günaydın dediğim dostlarım oluvermişlerdi.

Bu arada oldukça ilginç bir durumdur ki, Rotary Zinciri'nin de bir de facebook zinciri var. Bir gün bana Mısır'dan Tarek Halwaygy, bir merhaba mesajı gönderdi. Hiç aklımda yokken, birlikte Mısır-Türkiye ICC protokolünü imzaladık onunla. Artık elimde bir bavul, kapı kapı ülkelere gidiyor, anlaşmalar yapıyor, ve gelenleri

evimde ağırlıyordum. Dünya dostluğunun, Rotary aracılığı ile ne kadar muhteşem olduğunu keşfediyordum.

Bir gün yine, Nepal Arghakhanchi Kulübünden Gopal Prasad Panthi isimli bir Rotaryen dostum, facebook'dan bana bir merhaba mesajı yazdı. Tam iki yıl boyunca onunla Yazıştık. Sonunda Gopal, biz hep yazıyoruz neden "kardeş kulüp" olmuyoruz dedi. Doğru hiç düşünmemiştim, Nepal'den bir dostluk, hayatıma bambaşka bir ufuk açacaktı. Açtı da...

Geçen hafta Pazar günü olağan üstü bir kardeş kulüp anlaşması imzaladık dünya dostlarım ile. Toplantımıza, geçen yıl yine

facebook'dan tanıştığım ve yakın zamanda kardeş kulüp anlaşması yapacağımız Pakistan'dan Lahore Metropolitan Rotary Kulübünden Saleem Ahmad Khan, Mısırlı dostum Tarek Halwaygy, Cezayir kulübünden Abderrahman, ve kulüp arkadaşları ile hep birlikte imza törenini gerçekleştirdik. Şimdi daha net söyleyebilirim ki, evrende yalnız değiliz. Ve bizleri buluşturan da ROTARY. Bir kulübe üye olmanın, kendini ait hissetmenin, uluslararası dünyada ne kadar önemli olduğunu bir adım mesafe kadar uzaktaki dostlar ile yaşamak gerçekten harika bir duyguymuş.

Teşekkürler Rotary... Bu dünyayı bana sunduğun için..

